

ת"פ 2586/08/16 - מדינת ישראל נגד כמאל אבו עון, מוחמד עיסה

בית משפט השלום בעכו

04 אוגוסט 2016

ת"פ 2586-08-16 מדינת ישראל נ' אבו עון ואח'

ת"פ 2728-08-16

לפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. כמאל אבו עון
2. מוחמד עיסה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - מתמחה מר מור ענבר

הנאשמים - נוכחים

הסניגור - עו"ד ואסים פלאח, ס.ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על סמך הודאת הנאשמים, אני מרשיע אותם בעבירה המיוחסת להם בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ט תמוז תשע"ו, 04/08/2016 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן, שופטת

עמוד 1

[פרוטוקול הושמט]

גזר-דין

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירה על חוק הכניסה לישראל.
2. הערך המוגן שנפגע מן העבירה, הינו זכותה של המדינה לקבוע מיהו הבא בשעריה. ערך מוגן זה מקבל משנה תוקף כאשר המצב הבטחוני הורע ומבוצעות עבירות כלפי תושבי המדינה על ידי תושבים זרים אשר אינם מורשים להכנס בשעריה.
3. הפסיקה כבר קבעה מתחם ענישה בעבירה מסוג זה הנע בין מאסר על תנאי למאסר בן 5 חודשים.
4. השאלה המרכזית העומדת בימים אלה לדין היא, האם במצב הבטחוני השורר במדינה בתקופה האחרונה, יש בו כדי להצדיק החמרה בענישה. אפנה לעניין זה להוראות סעיף 40 הקובע כי הרתעת הרבים הוכרה כשיקול כאשר יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של נאשם תביא להרתעת הרבים. אז, רשאי ביהמ"ש להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם, בתוך המתחם.
5. עבירת כניסה לישראל מחייבת תכנון. במקרה זה טוענים הנאשמים, כל אחד ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות כי נכנסו לתחומי המדינה על מנת להביא פרנסה לביתם. למדינה אכן אין ראיות הסותרות טענה זו. המדינה גם לא הצביעה על נזק ספציפי למעט אובדן השליטה על הנכנסים בשעריה בתקופה בה המצב הבטחוני הוחמר ומדובר בפגיעה ביכולתה של המדינה להגן על אזרחיה.
6. הנאשמים נטלו אחריות על מעשיהם.
7. באשר לנאשם מס' 2, מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי ועל כן, ברי כי מצוי הוא בחלק התחתון של מתחם הענישה.
- באשר לנאשם מס' 1, לחובתו 2 הרשעות קודמות. האחת מבית דין צבאי והשנייה בגין אותה עבירה בה הורשע כעת וזאת משנת 2011, אז הושת עליו מאסר על תנאי בלבד. נאשם זה הציג אישור רפואי על פיו אשתו נמצאת בהיריון בסיכון. לאור פרק הזמן שחלף מאז הרשעתו הקודמת, מוצאת אני כי גם הוא נמצא בחלק התחתון של המתחם אם כי באשר למרכיב הענישה על תנאי, יש מקום להחמיר מעט יותר איתו שכן אין זו הפעם הראשונה בה מושת עליו תנאי והרשעה בגין אותה עבירה.
8. באיזון בין כל השיקולים שמניתי לעיל, מוצאת אני כי ענינם של הנאשמים מצוי בחלק התחתון של

מתחם הענישה. יחד עם זאת, אינני מוצאת כי ניתן להסתפק במאסר על תנאי בלבד אלא בתקופה זו ובכפוף להרתעת הרבים, יש להעביר מסר כי הבא בשעריה של המדינה ללא רשותה, יאסר, גם אם לתקופה מוגבלת.

9. לפיכך, הנני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 10 ימים החל מיום מעצרו, 31.7.16.

ב. נאשם מס' 1- מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעברו בתקופה זאת עבירה על חוק הכניסה לישראל

ויורשע עליה בדין.

נאשם מס' 2- מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך שנתיים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעברו בתקופה זאת עבירה על חוק הכניסה לישראל

ויורשע עליה בדין.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ט תמוז תשע"ו, 04/08/2016 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן , שופטת